

แคหางค่าง

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Fernandoa adenophylla* (Wall. ex G. Don) Steenis

วงศ์ : BIGNONIACEAE

ลำต้น :

ลำต้นสูงประมาณ 5-20 เมตร ลำต้นมักคดงอ มีเรือนยอดไม่เป็นระเบียบ เอนยอดเป็นพุ่มกลมทึบ ส่วนเปลือกต้นเป็นสีเทาอ่อนข้างเรียบ ส่วนเปลือกด้านในเป็นสีขาว ตามกิ่งอ่อนมีขนสีน้ำตาล และมีช่องระบายอากาศอยู่ทั่วไป

ใบ :

ออกเป็นช่อ ช่อจะออกตรงข้ามกันหรือออกเยื้องกันเล็กน้อย ใบแต่ละช่อจะประกอบไปด้วยใบย่อยที่มีลักษณะและขนาดแตกต่างกันออกไป โดยจะมีใบย่อยประมาณ 1-4 คู่ ออกเรียงตรงข้ามกัน ที่ปลายสุดของช่อใบอาจเป็นใบเดี่ยวหรือคู่ก็ได้ ปลายใบมนและเป็นติ่งแหลมสั้น ๆ ส่วนโคนใบมนหรือยักเว้าเล็กน้อยและมักเบี้ยว แผ่นใบหนา หลังใบเกลี้ยง หรืออาจมีขนเล็กน้อย ส่วนท้องใบมีขนสาก ๆ อยู่ทั่วไป

ดอก :

ดอกมีขนาดใหญ่สีเหลืองอ่อน ดอกจะออกรวมกันเป็นช่อใหญ่บริเวณปลายกิ่ง โดยช่อดอกจะตั้งชี้ขึ้น โคนกลีบรองกลีบดอกติดกันเป็นรูปถ้วย ปลายแยกออกเป็น 5 แฉก มีขนาดไม่เท่ากัน โดยจะออกดอกในช่วงเดือนสิงหาคมไปจนถึงเดือนกันยายน

ผล :

ลักษณะของฝักเป็นรูปทรงกระบอกโต โค้งงอและบิดเป็นเกลียว ฝักจะมีสันเป็นเส้นยาวตามฝัก 5 สัน และมีขนสีน้ำตาลแดงขึ้นอยู่ทั่วไป ฝักเมื่อแก่จะแตกตามรอยประสาน

เมล็ด :

ในฝักมีเมล็ดลักษณะแบน และมีเยื่อบาง ๆ ตามขอบคล้ายกับปีก

สรรพคุณ :

- เป็นยาบำรุงโลหิต
- ช่วยขับเสมหะ แก้ท้องอืด ท้องเฟ้อ แก้โรคผิวหนัง
- ใช้รักษาแผลและช่วยห้ามเลือด
- ช่วยบรรเทาอาการปวดเมื่อยตามร่างกาย

ประโยชน์ :

- ดอกและฝักอ่อนสามารถรับประทานได้
- ใช้ทำก่อสร้าง ทำเสา ทำด้ามเครื่องมือต่างๆ

ชื่ออื่น :

แคบิด แคร้าว แคลาย แคพอง แคขน

พบได้มากตามป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง ป่าหญ้า ทางภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ ที่ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ 100-800 เมตร ส่วนในต่างประเทศจะพบได้ที่อัสม บังคลาเทศ พม่า อินเดีย คาบสมุทจีน และมาเลเซีย-พินินซูลา

อ้างอิง :

- <https://medthai.com/แคหางค่าง>
- <https://www.wisdomking.or.th/th/tree-knowledge/แคหางค่าง>